

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja na temat daty podpisania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu 1
- ★ Ogłoszenie dotyczące wejścia w życie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2339 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów rajokształtnych w wodach Unii obszaru VIIId przez statki pływające pod banderą Belgii 2
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2340 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów tuńczyka żółtopłetwego w obszarze podlegającym kompetencji IOTC przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 4
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2341 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów północnego tuńczyka białego w Oceanie Atlantyckim na północ od 5°N przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 6
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2342 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów widlaka białego w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów VIII oraz IX przez statki pływające pod banderą Portugalii 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2343 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów rekinów głębinowych w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru X przez statki pływające pod banderą Portugalii 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2344 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów beryksów w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV przez statki pływające pod banderą Portugalii 12

★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2345 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów molwy w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów I oraz II przez statki pływające pod banderą Francji	14
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2346 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające tymczasowy zakaz połowów sardeli europejskiej w wodach obszarów IX oraz X; w wodach Unii obszaru CECAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Portugalii	16
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2347 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów rajokształtnych w wodach Unii obszarów VIa, VIb, VIIa–c oraz VIIe–k przez statki pływające pod banderą Hiszpanii	18
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2348 z dnia 12 grudnia 2017 r. ustanawiające zakaz połowów płamiaka w obszarach VIIb–k, VIII, IX oraz X; w wodach Unii obszaru CECAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Belgii	20
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2349 z dnia 15 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/2080 w odniesieniu do daty przyjęcia do przechowywania odtłuszczonego mleka w proszku sprzedawanego w drodze procedury przetargowej	22

DECYZJE

★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/2350 z dnia 9 sierpnia 2016 r. w sprawie nałożenia grzywny na Portugalię za niepodjęcie skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu	24
★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/2351 z dnia 9 sierpnia 2016 r. w sprawie nałożenia grzywny na Hiszpanię za niepodjęcie skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu	27
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2352 z dnia 14 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/789 w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu <i>Xylella fastidiosa</i> (Wells et al.) (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8356)	31
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2353 z dnia 14 grudnia 2017 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu oleju z <i>Calanus finmarchicus</i> jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8426)	45
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2354 z dnia 14 grudnia 2017 r. zezwalająca na rozszerzenie zastosowania nasion szalwii hiszpańskiej (<i>Salvia hispanica</i>) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8470)	49
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2355 z dnia 14 grudnia 2017 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu pieczarek dwuzarodnikowych poddanych działaniu promieniowania UV jako nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8474)	52
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2356 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie przyjęcia przedstawionego przez Australię sprawozdania dotyczącego typowego poziomu emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE	55

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY Utworzone na mocy umów międzynarodowych

- ★ Decyzja nr 1/2017 Komitetu Ambasadorów AKP-UE z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie wdrożenia art. 68 umowy o partnerstwie AKP-UE [2017/2357] 58

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja na temat daty podpisania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu

Protokół ⁽¹⁾ ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu został podpisany w dniu 8 grudnia 2017 r.

Protokół jest tymczasowo stosowany od dnia 8 grudnia 2017 r., daty jego podpisania, zgodnie z jego art. 15.

⁽¹⁾ Dz.U. L 279 z 28.10.2017, s. 3.

Ogłoszenie dotyczące wejścia w życie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony

Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony ⁽¹⁾, weszła w życie w dniu 1 listopada 2017 r., ponieważ procedura przewidziana w art. 63 ust. 1 tej umowy ramowej została zakończona w dniu 9 października 2017 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 9.12.2017, s. 7.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2339

z dnia 12 grudnia 2017 r.

ustanawiające zakaz połowów rajokształtnych w wodach Unii obszaru VIIId przez statki pływające pod banderą Belgii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2017/127 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wylądunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/127 z dnia 20 stycznia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2017 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2017, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	36/TQ127
Państwo członkowskie	Belgia
Stado	SRX/07D. (w tym objęte warunkiem szczególnym RJC/07D., RJE/07D., RJH/07D., RJM/07D., RJN/07D., RJU/07D., RJC/*67AKD, RJH/*67AKD, RJM/*67AKD, RJN/*67AKD, RJU/*67AKD)
Gatunek	Rajokształtne (<i>Rajiformes</i>)
Obszar	Wody Unii obszaru VIIId
Data	1.11.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2340**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające zakaz połowów tuńczyka żółtopłetwego w obszarze podlegającym kompetencji IOTC przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2017/127 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/127 z dnia 20 stycznia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2017 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2017, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAAŁĄCZNIK

Nr	37/TQ127
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	YFT/IOTC
Gatunek	Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacares</i>)
Obszar	Obszar podlegający kompetencji IOTC
Data	6.11.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2341**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające zakaz połowów północnego tuńczyka białego w Oceanie Atlantyckim na północ od 5°N przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2017/127 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/127 z dnia 20 stycznia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2017 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2017, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	33/TQ127
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	ALB/AN05N
Gatunek	Północny tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
Obszar	Wody Oceanu Atlantyckiego na północ od 5° N
Data	24.10.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2342**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające zakaz połowów widlaka białego w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów VIII oraz IX przez statki pływające pod banderą Portugalii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2016/2285 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/2285 z dnia 12 grudnia 2016 r. ustanawiające na lata 2017 i 2018 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich w odniesieniu do niektórych stad ryb głębokowodnych i zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/72 (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 32).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	31/TQ2285
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado	GFB/89- (w tym objęte warunkiem szczególnym GFB/*567-)
Gatunek	Widlak biały (<i>Phycis blennoides</i>)
Obszar	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów VIII oraz IX
Data	23.10.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2343**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające zakaz połowów rekinów głębinowych w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru X przez statki pływające pod banderą Portugalii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2016/2285 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/2285 z dnia 12 grudnia 2016 r. ustanawiające na lata 2017 i 2018 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich w odniesieniu do niektórych stad ryb głębokowodnych i zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/72 (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 32).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	35/TQ2285
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado	DWS/10-
Gatunek	Rekiny głębinowe (<i>Deania histricosa</i> i <i>Deania profundorum</i>)
Obszar	Wody Unii i wody międzynarodowe obszaru X
Data	28.10.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2344**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające zakaz połowów beryksów w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV przez statki pływające pod banderą Portugalii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2016/2285 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/2285 z dnia 12 grudnia 2016 r. ustanawiające na lata 2017 i 2018 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich w odniesieniu do niektórych stad ryb głębokowodnych i zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/72 (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 32).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	39/TQ2285
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado	ALF/3X14-
Gatunek	Berykсы (Beryx spp.)
Obszar	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV
Data	7.11.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2345**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające zakaz połowów molwy w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów I oraz II przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2017/127 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/127 z dnia 20 stycznia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2017 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2017, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	40/TQ127
Państwo członkowskie	Francja
Stado	LIN/1/2.
Gatunek	Molwa (<i>Molva molva</i>)
Obszar	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów I oraz II
Data	6.11.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2346**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające tymczasowy zakaz połowów sardeli europejskiej w wodach obszarów IX oraz X;
w wodach Unii obszaru CECAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Portugalii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2017/127 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/127 z dnia 20 stycznia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2017 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2017, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	38/TQ127
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado	ANE/9/3411
Gatunek	Sardela europejska (<i>Engraulis encrasicolus</i>)
Obszar	IX oraz X; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1
Data	8.11.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2347**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające zakaz połowów rajokształtnych w wodach Unii obszarów VIa, VIb, VIIa–c oraz VIIe–k przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2017/127 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/127 z dnia 20 stycznia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2017 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2017, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAAŁĄCZNIK

Nr	43/TQ127
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	SRX/67AKXD (w tym objęte warunkiem szczególnym RJC/67AKXD; RJE/7FG.; RJF/67AKXD; RJH/67AKXD; RJI/67AKXD; RJM/67AKXD; RJN/67AKXD; RJU/67AKXD; RJC/*07D.; RJE/*07D.; RJF/*07D.; RJH/*07D.; RJI/*07D.; RJM/*07D.; RJN/*07D.; RJU/*07D.)
Gatunek	Rajokształtne (<i>Rajiformes</i>)
Obszar	Wody Unii obszarów VIa, VIb, VIIa–c oraz VIIe–k
Data	13.11.2017

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2348**z dnia 12 grudnia 2017 r.****ustanawiające zakaz połowów plamiaka w obszarach VIIb-k, VIII, IX oraz X; w wodach Unii obszaru CECAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Belgii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2017/127 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2017.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2017 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2017 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/127 z dnia 20 stycznia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2017 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2017, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	45/TQ127
Państwo członkowskie	Belgia
Stado	HAD/7X7A34
Gatunek	Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
Obszar	VIIb-k, VIII, IX oraz X; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1
Data	25.11.2017

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2349**z dnia 15 grudnia 2017 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/2080 w odniesieniu do daty przyjęcia do przechowywania odtłuszczonego mleka w proszku sprzedawanego w drodze procedury przetargowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 28,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby określić ilości odtłuszczonego mleka w proszku podlegającego procedurze przetargowej otwartej na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/2080 ⁽³⁾, w art. 1 tego rozporządzenia ustanowiono datę, przed którą odtłuszczone mleko w proszku musiało zostać przyjęte do publicznego przechowywania.
- (2) Z uwagi na aktualną sytuację na rynku mleka i przetworów mlecznych pod względem wzrostu cen i wysokiego poziomu zapasów interwencyjnych, należy udostępnić do sprzedaży dodatkową ilość odtłuszczonego mleka w proszku w drodze zmiany daty przyjęcia do przechowywania.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/2080.
- (4) Aby odtłuszczone mleko w proszku zostało niezwłocznie udostępnione do sprzedaży, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2080 datę „1 listopada 2015 r.” zastępuje się datą „1 kwietnia 2016 r.”.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2080 z dnia 25 listopada 2016 r. otwierające sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej (Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 45).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji*

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/2350

z dnia 9 sierpnia 2016 r.

w sprawie nałożenia grzywny na Portugalię za niepodjęcie skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji przyjętej w dniu 12 lipca 2016 r., na podstawie art. 126 ust. 8 Traktatu, Rada stwierdziła, że Portugalia nie podjęła skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. wydane na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu.
- (2) Po przyjęciu przez Radę decyzji z dnia 12 lipca 2016 r. stwierdzającej, że Portugalia nie podjęła skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu, Komisja powinna zalecić Radzie nałożenie grzywny.
- (3) Grzywna podlegająca nałożeniu na Portugalię powinna zasadniczo wynieść 0,2 % PKB tego państwa w poprzednim roku, przy czym wysokość grzywny może zostać zmniejszona lub grzywna może zostać anulowana ze względu na wyjątkową sytuację gospodarczą lub na uzasadniony wniosek danego państwa członkowskiego.
- (4) PKB Portugalii w 2015 r. wyniósł 179,37 mld EUR, a zatem 0,2 % PKB Portugalii odpowiada kwocie 358 738 200 EUR.
- (5) Zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 „wyjątkowa sytuacja gospodarcza” oznacza sytuację, w której przekroczenie przez deficyt publiczny wartości odniesienia uznaje się za wyjątkowe w rozumieniu art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie Traktatu i przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1467/97 przekroczenie wartości odniesienia ma charakter wyjątkowy, gdy wynika (i) z nadzwyczajnego i niezależnego od danego państwa członkowskiego zdarzenia, które wywiera istotny wpływ na saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych, lub (ii) z poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej, czyli ujemnego rocznego tempa wzrostu PKB lub skumulowanego spadku produkcji podczas przedłużającego się okresu bardzo niskiego rocznego tempa wzrostu PKB w stosunku do potencjalnego wzrostu.
- (6) Ocena zastosowania powyższych kryteriów do Portugalii prowadzi do następujących wniosków:
 - mimo iż w latach 2011 i 2012 roczna stopa wzrostu PKB w Portugalii zmniejszyła się w stopniu większym niż oczekiwano, to od wiosny 2013 r. w gospodarce tego kraju można odnotować umiarkowane ożywienie. Do 2013 r. znacznie rosła również stopa bezrobocia, ale w 2014 r. zaczęła ona spadać dzięki temu, że portugalska gospodarka w końcu wróciła na ścieżkę wzrostu. Począwszy od 2014 r., PKB zwiększał się w tempie zasadniczo szybszym niż wzrost produktu potencjalnego i zakłada się, że będzie tak również w 2016 r. Według prognozy Komisji z wiosny 2016 r. PKB powinien wzrosnąć o 1,5 % w 2016 r. i o kolejne 1,7 % w 2017 r. W rezultacie nie nastąpiło poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej w okresie objętym zaleceniem Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. (tzn. w latach 2013–2015),
 - ponadto w latach 2013–2015 nie wystąpiły żadne nadzwyczajne i niezależne od rządu zdarzenia, które wywarłyby istotny wpływ na finanse publiczne.
- (7) Nie istnieje zatem wyjątkowa sytuacja gospodarcza, która uzasadniałaby zmniejszenie wysokości grzywny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

- (8) W dniu 18 lipca 2016 r. Portugalia przedłożyła Komisji uzasadniony wniosek, w którym zwróciła się o to, by zalecono Radzie ustalenie wysokości grzywny na poziomie zero. Na poparcie swojego wniosku Portugalia przedstawiła szereg powodów:

Portugalia przypominała znaczne wysiłki podjęte przez nią na rzecz konsolidacji finansów publicznych oraz reformy strukturalne wdrożone w trakcie realizacji niedawnego programu dostosowań gospodarczych. Portugalia potwierdziła również swoje zobowiązanie do skorygowania nadmiernego deficytu w 2016 r., w tym zobowiązanie do zastosowania w razie potrzeby środków niezbędnych do skorygowania odchyżeń w wykonaniu budżetu, jak również do dokonania w 2017 r. korekty budżetowej zgodnej z zaleceniem dotyczącym polityki budżetowej przyjętym dla tego kraju przez Radę w dniu 12 lipca 2016 r. Portugalia stwierdziła, że nałożenie sankcji utrudniłoby osiągnięcie celów budżetowych prowadzących do korekty nadmiernego deficytu w bieżącym roku. Portugalia wskazała również na zobowiązania w zakresie polityki gospodarczej, w szczególności dotyczące stabilizacji systemu finansowego, oraz środki przedstawione w krajowym programie reform z 2016 r. Portugalia stwierdziła ponadto, że jakiegokolwiek sankcje byłyby obecnie niewłaściwe w kontekście bieżącej sytuacji w Europie i na świecie, zwłaszcza z uwagi na znaczną niepewność związaną z wynikiem referendum w Zjednoczonym Królestwie w sprawie członkostwa tego państwa w Unii.

- (9) Ocena powyższych argumentów prowadzi do poniższych wniosków.
- (10) Chociaż Portugalia nie podjęła skutecznych działań w celu skorygowania nadmiernego deficytu zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 21 czerwca 2013 r., należy przyznać, że łączna korekta budżetowa w latach 2010–2014 była rzeczywiście bardzo duża. Zmniejszenie deficytu nominalnego (bez uwzględniania środków jednorazowych) o ponad 5 % PKB wynikało w dużej mierze z poprawy salda strukturalnego o ponad 6 %. Niemniej jednak dynamika reform uległa wyhamowaniu po zakończeniu realizacji programu gospodarczego, co podkreślono w decyzji Rady z dnia 12 lipca 2016 r. Korekcie budżetowej towarzyszyło wdrażanie kompleksowego pakietu reform strukturalnych w ramach programu dostosowań gospodarczych, którego realizację pomyślnie zakończono w czerwcu 2014 r., tworząc fundament solidnego ożywienia gospodarczego. Nadal istnieją poważne wyzwania, gdyż wciąż wysokie zadłużenie prywatne i publiczne stanowi obciążenie dla gospodarki, a nadal wysokie bezrobocie stoi na przeszkodzie dostosowaniom gospodarczym.
- (11) Zobowiązanie władz Portugalii do skorygowania nadmiernego deficytu w 2016 r. oraz do przestrzegania w 2017 r. zalecenia dotyczącego polityki budżetowej stanowi istotny sygnał, że rząd zamierza stosować się do wymogów paktu stabilności i wzrostu. W odniesieniu do roku 2016, rząd ponowił swoje podjęte na posiedzeniu Eurogrupy w dniu 11 lutego 2016 r. zobowiązanie do przyjęcia w razie potrzeby środków polityki budżetowej niezbędnych do skorygowania ewentualnych odchyżeń w wykonaniu budżetu. Rząd zobowiązał się również do utrzymania zamrożenia niektórych środków budżetowych o wartości 0,2 % PKB jak wskazano w programie stabilności. Załącznik do przedłożonego przez Portugalię uzasadnionego wniosku z dnia 18 lipca 2016 r. zawiera dodatkowe informacje na temat sposobu możliwego wykorzystania tych środków budżetowych, co czyni bardziej wiarygodnym zobowiązanie do ich niewydatkowania, dopóki konieczne jest ich zamrożenie. Po pierwsze wynika z nich, że środki te zostały zarezerwowane dla instytucji publicznych, których finansowanie i tak już zwiększono w porównaniu z 2015 r. i które tym samym mogą ostatecznie nie wystąpić o dodatkowe środki. Po drugie dostęp do tych środków wymaga od każdej instytucji publicznej przedstawienia odpowiednich zezwoleń na dokonanie wydatków, co wymaga jednoznacznej zgody ministra finansów. Wreszcie środki te stanowią uzupełnienie już zabudżetowanych środków oraz rezerw, których wykorzystanie również wymaga zatwierdzenia.
- (12) W odniesieniu do trwałej korekty nadmiernego deficytu oraz, w szczególności, budżetu na 2017 r., w uzasadnionym wniosku z dnia 18 lipca 2016 r. odniesiono się głównie do najbliższego projektu planu budżetowego, który ma zostać przedłożony w październiku 2016 r., oraz zobowiązano się do przestrzegania zalecenia dotyczącego polityki budżetowej, zgodnie z którym wymagane jest osiągnięcie strukturalnej w wysokości co najmniej 0,6 % PKB. Oznacza to bardziej ambitne podejście w porównaniu z korektą strukturalną w 2017 r. na poziomie zaledwie 0,35 % PKB określoną w programie stabilności, przy czym konkretne środki służące osiągnięciu tej korekty muszą dopiero zostać wskazane.
- (13) W odniesieniu do podnoszonych negatywnych skutków nałożenia sankcji dla osiągnięcia korekty nadmiernego deficytu w 2016 r. należy zauważyć, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 wysokość grzywny jest ograniczona do 0,2 % PKB, co odpowiada kwocie na tyle niewielkiej, że nie stoi ona na przeszkodzie skorygowaniu nadmiernego deficytu. Ponadto jakakolwiek ewentualna grzywna nie miałaby wpływu na zmianę salda strukturalnego.
- (14) Z zadowoleniem należy przyjąć zobowiązanie do kontynuacji reform strukturalnych w głównych obszarach polityki gospodarczej oraz do dalszego wdrażania środków służących stabilizacji systemu bankowego, gdyż stanowią one również część odpowiednich zaleceń skierowanych do Portugalii. W odniesieniu do pozostałych reform strukturalnych planowanych w roku 2016 i w kolejnych latach, takich jak reformy służące poprawie otoczenia biznesowego lub dokapitalizowaniu przedsiębiorstw, przedstawione środki nie różnią się zasadniczo od tych, które opisano już w krajowym programie reform z 2016 r. Reformy te co do zasady przedstawiają się solidnie, jednak ich wdrożenie obarczone jest ryzykiem. W załączniku do uzasadnionego wniosku z dnia 18 lipca 2016 r. odniesiono się również wyraźnie do konieczności opracowania programu zmniejszenia udziału kredytów zagrożonych w bilansach banków.

- (15) Mając na uwadze kwestię stosowności decyzji o nałożeniu grzywny w kontekście bieżącej sytuacji w Europie i na świecie, Rada w pełni zdaje sobie sprawę ze zwiększonej obecnie niepewności, zwłaszcza z uwagi na wynik referendum w Zjednoczonym Królestwie w sprawie członkostwa tego państwa w Unii.
- (16) Zważywszy na uzasadniony wniosek Portugalii z dnia 18 lipca 2016 r. oraz mając na uwadze powyższe elementy, w szczególności korektę budżetową osiągniętą w trakcie realizacji programu dostosowań gospodarczych, której towarzyszyło wdrożenie obszernego pakietu reform strukturalnych, a także zobowiązanie do: (i) przyjęcia w razie potrzeby środków polityki budżetowej niezbędnych do skorygowania ewentualnych odchyśleń w wykonaniu budżetu na 2016 r., (ii) osiągnięcia dodatkowej korekty strukturalnej w wysokości 0,25 % PKB w 2017 r. w porównaniu z korektą w wysokości 0,35 % PKB określoną w programie stabilności z kwietnia 2016 r., oraz (iii) wdrożenia, z uwagi na istniejące wyzwania, reform strukturalnych w kluczowych obszarach, w tym środków służących stabilizacji systemu bankowego, należy uznać, że powody przedstawione przez Portugalię uzasadniają anulowanie grzywny w wysokości 0,2 % PKB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Anuluje się grzywnę w wysokości 0,2 % PKB, podlegającą nałożeniu na Portugalię za niepodjęcie skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 sierpnia 2016 r.

W imieniu Rady
M. LAJČÁK
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/2351**z dnia 9 sierpnia 2016 r.****w sprawie nałożenia grzywny na Hiszpanię za niepodjęcie skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji przyjętej w dniu 12 lipca 2016 r., na podstawie art. 126 ust. 8 Traktatu, Rada stwierdziła, że Hiszpania nie podjęła skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. wydane na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu.
- (2) Po przyjęciu przez Radę decyzji z dnia 12 lipca 2016 r. stwierdzającej, że Hiszpania nie podjęła skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu, Komisja powinna zalecić Radzie nałożenie grzywny.
- (3) Grzywna podlegająca nałożeniu na Hiszpanię powinna zasadniczo wynieść 0,2 % PKB tego państwa w poprzednim roku, przy czym wysokość grzywny może zostać zmniejszona lub grzywna może zostać anulowana ze względu na wyjątkową sytuację gospodarczą lub na uzasadniony wniosek danego państwa członkowskiego.
- (4) PKB Hiszpanii w 2015 r. wyniósł 1 081,19 mld EUR, a zatem 0,2 % PKB Hiszpanii odpowiada kwocie 2 162,38 mln EUR.
- (5) Zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 „wyjątkowa sytuacja gospodarcza” oznacza sytuację, w której przekroczenie przez deficyt publiczny wartości odniesienia uznaje się za wyjątkowe w rozumieniu art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie Traktatu i przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1467/97 przekroczenie wartości odniesienia ma charakter wyjątkowy, gdy wynika (i) z nadzwyczajnego i niezależnego od danego państwa członkowskiego zdarzenia, które wywiera istotny wpływ na saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych, lub (ii) z poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej, czyli ujemnego rocznego tempa wzrostu PKB lub skumulowanego spadku produkcji podczas przedłużającego się okresu bardzo niskiego rocznego tempa wzrostu PKB w stosunku do potencjalnego wzrostu.
- (6) Ocena zastosowania powyższych kryteriów do Hiszpanii prowadzi do następujących wniosków:
 - po okresie ujemnego wzrostu realnego PKB, który utrzymywał się przez dziesięć kolejnych kwartałów, w trzecim kwartale 2013 r. doszło do pobudzenia wzrostu gospodarczego w Hiszpanii. Realny PKB wzrósł o 1,4 % w 2014 r., a w 2015 r. dynamika wzrostu gospodarczego wyniosła 3,2 %. Według zaktualizowanej prognozy Komisji z wiosny 2016 r. oczekuje się, że realny PKB wzrośnie w 2016 r. o 2,9 %. W porównaniu z prognozą Komisji z wiosny 2016 r. wartość tę skorygowano w górę o 0,3 punktu procentowego, do czego przyczyniło się wyższe niż oczekiwano spożycie publiczne i prywatne w pierwszym kwartale tego roku. W rezultacie nie nastąpiło poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej w okresie objętym zaleceniem Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. (tzn. w latach 2013–2016);
 - ponadto w latach 2013–2016 nie wystąpiły żadne nadzwyczajne i niezależne od rządu zdarzenia, które wywarłyby istotny wpływ na finanse publiczne. Chociaż inflacja w Hiszpanii kształtowała się na zaskakująco niskim poziomie, osiągając nawet wartość ujemną w 2014 r., jej wpływ na finanse publiczne był niewielki, gdyż został on w dużej mierze skompensowany wyższym niż oczekiwano wzrostem realnego PKB, przy czym do obniżenia deficytu przyczyniły się także szybkie tworzenie nowych miejsc pracy oraz struktura wzrostu gospodarczego, w której znaczną rolę odgrywają składniki prowadzące do wysokich wpływów podatkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

- (7) Nie istnieje zatem wyjątkowa sytuacja gospodarcza, która uzasadniałaby zmniejszenie wysokości grzywny.
- (8) W dniu 13 lipca 2016 r. Hiszpania przedłożyła Komisji uzasadniony wniosek, w którym zwróciła się o to, by zalecono Radzie ustalenie wysokości grzywny na poziomie zero. Na poparcie swojego wniosku Hiszpania przedstawiła szereg powodów:

Hiszpania przypomniała swoje istotne osiągnięcia we wdrażaniu programu zakrojonych na szeroką skalę reform, pomimo bardzo trudnej koniunktury gospodarczej, które to reformy w zasadniczy sposób przyczyniły się do silnego ożywienia aktywności gospodarczej i tworzenia miejsc pracy, a także pozwoliły skorygować narosłe zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Hiszpania zwróciła również uwagę na istotny wysiłek fiskalny podjęty w następstwie kryzysu oraz na negatywny wpływ niskiej, a nawet ujemnej inflacji na proces dostosowania budżetowego oraz na całą gospodarkę. Podniesiono również kwestie metodologiczne, zarzucając, że obecna metoda stosowana do oceny zgodności z wymogami paktu stabilności i wzrostu w przypadku Hiszpanii nie była w stanie uwzględnić niespodziewanej ujemnej inflacji ani zapewnić dokładnego pomiaru potencjalnego wzrostu PKB. We wniosku zdano również sprawę ze środków i zobowiązań podjętych w celu ograniczenia deficytu publicznego w 2016 r. oraz potwierdzono zobowiązanie do skorygowania nadmiernego deficytu do 2017 r.

- (9) Ocena powyższych argumentów prowadzi do poniższych wniosków.
- (10) Sytuacja hiszpańskiej gospodarki uległa w ostatnich latach znacznej poprawie, również dzięki reformom podjętym w trudnym otoczeniu gospodarczym, które pomogły uelastyczyć skostniałą strukturę rynku pracy i rynku produktowego. Solidne podstawy ożywienia gospodarczego stworzono dzięki udanej realizacji programu pomocy finansowej mającego na celu dokapitalizowanie instytucji finansowych w Hiszpanii na początku 2014 r. oraz znacznym reformom strukturalnym, które przeprowadzono w międzyczasie. Ponadto po zakończeniu realizacji tego programu Hiszpania nadal wdrażała reformy strukturalne, które obejmowały m.in. reformę prawa upadłościowego, ukończenie procesu restrukturyzacji sektora bankowego, reformę administracji publicznej oraz utworzenie niezależnej rady budżetowej. Działania te, które wspierała polityka monetarna i wzmocnione ramy zarządzania w strefie euro, stworzyły warunki sprzyjające ponownemu napływowi kapitału i poprawie uwarunkowań finansowych. Wraz z ożywieniem się wzrostu gospodarczego w drugiej połowie 2013 r. odnotowano postępy w przywracaniu równowagi wewnętrznej i zewnętrznej, czemu sprzyjał również wzrost konkurencyjności będący pochodną wprowadzonych reform. Ożywieniu gospodarczemu towarzyszyło tworzenie licznych nowych miejsc pracy, również dzięki nadal umiarkowanemu wzrostowi płac i wpływowi reform rynku pracy. Niezależnie od postępów w przywracaniu równowagi gospodarczej nadal istnieją poważne wyzwania, gdyż wciąż wysokie zadłużenie prywatne i publiczne, na które wskazuje bardzo wysoki poziom zobowiązań zagranicznych netto, naraża Hiszpanię na ryzyko, którego źródłem są zmiany nastrojów na rynku, a nadal wysokie bezrobocie stoi na przeszkodzie dostosowaniom gospodarczym.
- (11) Chociaż Hiszpania nie podjęła skutecznych działań w celu skorygowania nadmiernego deficytu zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 21 czerwca 2013 r., należy przyznać, że podjęła już znaczny wysiłek fiskalny w celu skorygowania swojego nadmiernego deficytu w budżecie na rok 2012 i w mniejszym stopniu w budżecie na rok 2013. Następstwem tego znacznego strukturalnego wysiłku fiskalnego było swego rodzaju „zmęczenie” reformami mającymi na celu konsolidację finansów publicznych, na które szczególnie uwagę zwróciła Rada w swojej decyzji z dnia 12 lipca 2016 r., a które wystąpiło po okresie trudnych warunków ekonomicznych, wywierających niekorzystny wpływ na spójność społeczną. Istotnie, pomimo silnego ożywienia gospodarczego od trzeciego kwartału 2013 r., w okresie, którego dotyczy ostatnie zalecenie Rady, Hiszpania wciąż borykała się z niesprzyjającymi warunkami ekonomicznymi. Luka produktowa wyniosła – 8,5 % potencjalnego PKB w 2013 r. i chociaż ulegała szybkiemu zmniejszeniu, w 2015 r. była nadal ujemna (– 4,0 %). Stopa bezrobocia osiągnęła poziom 26,1 % w 2013 r., a wykluczenie społeczne i nierówności społeczne uległy pogłębieniu w następstwie kryzysu, w wyniku czego łączny odsetek osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym wyniósł 29,2 % w 2014 r., co stanowiło jeden z najwyższych wskaźników w Unii.
- (12) W tym kontekście, chociaż niektóre środki zastosowane w ostatnich latach miały negatywny bezpośredni wpływ na finanse publiczne, w średnio- i długoterminowej perspektywie środki te mogą przyczynić się do pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, co z kolei przełoży się na stabilność finansów publicznych. Zwolnienia i ulgi w zakresie składek na zabezpieczenie społeczne przyczyniły się do trwałego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych, lecz także w pewnym stopniu wspierały spójność społeczną dzięki temu, że były ukierunkowane na osoby o niskich dochodach, pracowników o niższych kwalifikacjach i osoby nowo zatrudnione w oparciu o umowy o pracę na czas nieokreślony. Reformy podatkowe przyjęte pod koniec 2014 r., chociaż nie przynoszą dodatkowych dochodów budżetowych, mają na celu stworzenie struktury systemu podatkowego, która sprzyjałaby wzrostowi gospodarczemu, a także usprawnienie zarządzania podatkowego i sprawiedliwe rozłożenie ciężarów podatkowych.
- (13) W 2016 r. hiszpański rząd, działając jako rząd tymczasowy, przyjął środki służące ograniczeniu deficytu przewidziane w zaleceniu Komisji z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie środków, które muszą zostać podjęte przez Hiszpanię w celu zapewnienia terminowej korekty nadmiernego deficytu, co odnotowuje się z zadowoleniem. W szczególności, mając na uwadze krajowe przepisy wykonawcze służące wyegzekwowaniu od instytucji rządowych i samorządowych na szczeblu regionalnym dyscypliny budżetowej, w dniu 6 kwietnia rząd zobowiązał 12 rządów regionalnych do zatwierdzenia cięć środków budżetowych, aby zapewnić osiągnięcie przez nie docelowego poziomu deficytu na 2016 r. Chociaż cięcia wydatków przewidziane na 2016 r. zatwierdzone dotychczas przez te rządy regionalne przyniosły oszczędności znacznie poniżej oczekiwanej kwoty

określonej w programie stabilności z 2016 r., hiszpański rząd centralny zatwierdził cięcia środków budżetowych w wysokości około 0,2 % PKB. W dniu 13 lipca hiszpański rząd tymczasowy zobowiązał się wprowadzić dalsze pożądane środki służące ograniczeniu deficytu. Po stronie dochodów przewidziano nowelizację ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, która zostanie uchwalona, gdy tylko powołany zostanie nowy rząd, mającą na celu skompensowanie ubytku dochodów w wysokości około 0,5 % PKB, spodziewanego w 2016 r. w związku ze zmianami w przepisach regulujących zaliczkowe płatności (*pagos fraccionados*) podatku dochodowego od osób prawnych, aby zadbać o to, by dochody z tytułu tego podatku osiągnęły poziom założony w programie stabilności z 2016 r. Po stronie wydatków przyspieszenie terminu zamknięcia roku budżetowego rządu centralnego, uchwalone w dniu 14 lipca, może pomóc ograniczyć wzrost wydatków w drugiej połowie 2016 r. Środki te wciąż obciążone są jednak znacznym ryzykiem zagrażającym ich realizacji, zwłaszcza w odniesieniu do terminowego uchwalenia przez Parlament wymaganych zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych oraz tego, czy zmiany te będą wystarczające, by skompensować spodziewany spadek dochodów z tytułu tego podatku. Rząd zobowiązał się również do przyjęcia dodatkowych środków służących zwalczaniu oszustw podatkowych.

- (14) W uzasadnionym wniosku skierowanym przez Hiszpanię do Komisji zwrócono również uwagę na negatywny wpływ niskiej, a nawet ujemnej inflacji na proces dostosowania budżetowego oraz na całą gospodarkę. W latach 2013–2015 inflacja w Hiszpanii (której miernikiem jest deflator PKB) faktycznie kształtowała się na poziomie znacznie poniżej założonego w makroekonomicznym scenariuszu odniesienia stanowiącym podstawę zalecenia (a w 2014 r. osiągnęła nawet wartość ujemną – 0,4 %), na co zwrócono również uwagę w decyzji Rady z dnia 12 lipca 2016 r. Negatywny wpływ niskiej, a nawet ujemnej inflacji na wyniki budżetowe Hiszpanii został jednak w dużym stopniu skompensowany wyższym niż oczekiwano wzrostem realnego PKB.
- (15) Hiszpania podniosła również kwestie metodologiczne, zarzucając, że obecna metoda stosowana w kontekście oceny skuteczności podejmowanych działań w przypadku Hiszpanii nie była w stanie uwzględnić niespodziewanej ujemnej inflacji ani zapewnić dokładnego pomiaru potencjalnego wzrostu PKB. W odniesieniu do ewentualnego niedoszacowania wysiłku strukturalnego podjętego przez Hiszpanię należy zauważyć, że oceniając potencjał wzrostu gospodarczego, Komisja stosuje powszechnie przyjętą metodykę funkcji produkcji, zatwierdzoną przez Radę. W odniesieniu do wpływu ujemnej inflacji Komisja przyznaje w swoich opracowaniach analitycznych, że metodyka uzgodniona na potrzeby nadzoru budżetowego — i oparta na korekcie wartości salda nominalnego w drodze szacowania produkcji potencjalnej — może, w przypadku wystąpienia szoku deflacyjnego, prowadzić do niedoszacowania wysiłku strukturalnego. Podejście to uzupełnia jednak tzw. oddolna miara wysiłku fiskalnego, która pozwala ocenić, czy zrealizowano założenia dotyczące wydatków oraz czy wdrożono planowane działania dyskrecyjne po stronie dochodów. Inaczej niż zmiana salda strukturalnego ta oddolna miara raczej zawyża wysiłek fiskalny po skokowym spadku inflacji. W przypadku Hiszpanii również zastosowanie tej metodyki oddolnej pozwala stwierdzić, że w latach 2013–2015 nie zrealizowano żadnego skumulowanego wysiłku, pomimo że zalecono skumulowany wysiłek strukturalny na poziomie 3,0 % PKB.
- (16) Zważywszy na uzasadniony wniosek Hiszpanii oraz mając na uwadze powyższe elementy, w szczególności głębokie reformy strukturalne podjęte przez rząd Hiszpanii od 2012 r., które nadal są realizowane, trudne warunki ekonomiczne w okresie, którego dotyczy zalecenie Rady z czerwca 2013 r., zobowiązanie do ograniczenia deficytu złożone przez tymczasowy rząd Hiszpanii w swoim uzasadnionym wniosku, a także środki konsolidacyjne wprowadzone w następstwie zalecenia Komisji z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie środków, które muszą zostać podjęte przez Hiszpanię w celu zapewnienia terminowej korekty nadmiernego deficytu, za zasadne należy uznać anulowanie grzywny w wysokości 0,2 % PKB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Anuluje się grzywnę w wysokości 0,2 % PKB, podlegającą nałożeniu na Hiszpanię za niepodjęcie skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 sierpnia 2016 r.

W imieniu Rady
M. LAJČÁK
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2352

z dnia 14 grudnia 2017 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/789 w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8356)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Doświadczenia uzyskane podczas stosowania decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/789 ⁽²⁾, w szczególności od czasu ostatniej zmiany wprowadzonej decyzją wykonawczą (UE) 2016/764 ⁽³⁾, pokazały, że konieczne jest przyjęcie szeregu dalszych środków, oraz że pewne przepisy tej decyzji powinny zostać dostosowane w celu zapewnienia bardziej skutecznego podejścia służącego zapobieganiu dalszemu wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (zwanego dalej „określonym organizmem”).
- (2) Niezależnie od konieczności przeprowadzania badań na podstawie poziomu ryzyka ocenionego na szczeblu państw członkowskich z doświadczenia wynika, że badania powinny być prowadzone w dokładniejszy i bardziej zharmonizowany sposób w celu zapewnienia, by wszystkie państwa członkowskie osiągnęły ten sam stopień ostrożności w odniesieniu do określonego organizmu. Z tego powodu podczas przeprowadzania tych badań państwa członkowskie powinny uwzględniać stosowne wytyczne techniczne wydawane przez Komisję.
- (3) Zgodnie z międzynarodowymi normami identyfikacja określonego organizmu okazała się być najbardziej wiarygodna w przypadku, gdy opierała się na co najmniej dwóch różnych badaniach, przeprowadzonych w oparciu o różne zasady biologiczne lub na różnych częściach genomu. Wykaz tych badań powinien być dostępny w bazie danych Komisji, która to baza powinna być udostępniana publicznie w celu zapewnienia przejrzystości. Ponieważ identyfikacja określonego organizmu poza wyznaczonymi obszarami wymaga badań o różnym poziomie czułości, należy przewidzieć szczególne badania dla wyznaczonych obszarów oraz dla obszarów innych niż wyznaczone obszary.
- (4) Aby zapewnić przejrzystość, państwa członkowskie powinny publikować swoje krajowe plany awaryjne w internecie.
- (5) Dowody naukowe, o których mowa w opinii naukowej wydanej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) w styczniu 2015 r. ⁽⁴⁾, wskazują na możliwość wystąpienia rekombinacji genetycznej między różnymi podgatunkami określonego organizmu w innych częściach świata, atakującej nowe gatunki roślin, których nigdy wcześniej nie uznano za zakażone przez wspomniane podgatunki. W związku z tym, w celu zapewnienia bardziej ostrożnego podejścia oraz ze względu na zgłaszane ostatnio w Unii różne podgatunki, konieczne jest wyjaśnienie, że w przypadku gdy na danym obszarze wykryto więcej niż jeden podgatunek określonego organizmu, obszar ten należy wyznaczyć w odniesieniu do określonego organizmu i jego wszystkich ewentualnych podgatunków. Ponadto w przypadku oczekiwania na stwierdzenie obecności podgatunku dane państwo członkowskie powinno zapobiegawczo wyznaczyć ten obszar w odniesieniu do określonego organizmu i jego wszystkich ewentualnych podgatunków.
- (6) Z doświadczenia wynika, że podczas przeprowadzania badań w strefach buforowych kolejność przydziału zasobów należy uzależnić od poziomu ryzyka fitosanitarnego. Dlatego też w strefach buforowych proporcjonalnym podejściem byłoby ustalenie, aby odnośne badanie było prowadzone w oparciu o siatkę podzieloną na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m w strefie o szerokości co najmniej 1 km wokół strefy zakażonej oraz siatkę podzieloną na kwadraty o wymiarach 1 km × 1 km na pozostałym obszarze strefy buforowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (Dz.U. L 125 z 21.5.2015, s. 36).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/764 z dnia 12 maja 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/789 w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (Dz.U. L 126 z 14.5.2016, s. 77).

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(1):3989, 262 s., doi:10.2903/j.efsa.2015.3989.

- (7) Na podstawie dotychczasowych doświadczeń oraz zgodnie z dowodami naukowymi przedstawionymi przez EFSA natychmiastowe usunięcie wszystkich roślin żywicielskich – niezależnie od ich statusu zdrowotnego – znajdujących się w promieniu 100 m wokół roślin zakażonych, zwiększa szanse na skuteczne zwalczenie określonego organizmu. W porównaniu do środków ograniczających rozprzestrzenianie przewidujących usunięcie tylko roślin uznanych za zakażone i tylko znajdujących się w niektórych częściach wyznaczonego obszaru, usunięcie wszystkich roślin żywicielskich zapewnia wyższy poziom gwarancji, jeśli chodzi o bezobjawowe zakażenia, a tym samym status określonego organizmu na danym obszarze. W związku z tym proporcjonalnym środkiem jest zmniejszenie szerokości strefy buforowej wokół strefy porażonej z 10 km do 5 km we wszystkich przypadkach, w których w celu zwalczania wytyczono wyznaczony obszar. W przypadku wyznaczonych obszarów wytyczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania szerokość ta powinna jednak w dalszym ciągu wynosić 10 km w związku z potrzebą przyjęcia bardziej ostrożnego podejścia ze względu na szersze występowanie określonego organizmu na tych wyznaczonych obszarach.
- (8) Proporcjonalnym środkiem jest również zmniejszenie tej strefy buforowej do 1 km pod pewnymi warunkami, które gwarantowałyby, że nie następuje dalsze rozprzestrzenianie się określonego organizmu, a także natychmiastowe usunięcie roślin zakażonych i odpowiednie monitorowanie sytuacji. Podobnie proporcjonalnym środkiem jest zezwolenie na zniesienie wyznaczonego obszaru po 12 miesiącach od momentu jego wytyczenia, jeśli w celu zapewnienia niewystępowania określonego organizmu na danym obszarze przyjęto intensywny schemat pobierania próbek.
- (9) W celu zwiększenia przejrzystości i informowania społeczeństwa na temat działań podjętych przeciw określonemu organizmowi państwa członkowskie powinny publikować i uaktualniać wykaz wyznaczonych obszarów na swoim terytorium, a Komisja powinna dodatkowo publikować i uaktualniać wykaz tych obszarów zgłoszonych przez państwa członkowskie.
- (10) Z doświadczenia wynika, że proporcjonalnym środkiem jest pozwolenie na niewytyczanie wyznaczonego obszaru, w przypadku gdy występowanie określonego organizmu stwierdzono w miejscu o udowodnionej fizycznej ochronie przed wektorami tego organizmu. Podejście to jest proporcjonalne ze względu na niskie ryzyko rozprzestrzeniania się określonego organizmu i lepszą możliwość niezwłocznego usunięcia tego organizmu dzięki temu, że pojawił się w kontrolowanym środowisku.
- (11) W celu zapewnienia danemu państwu członkowskiemu większej elastyczności państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia na sadzenie wszystkich lub niektórych roślin żywicielskich – pod odpowiednimi warunkami – w obrębie stref zakażonych podlegających środkom ograniczającym rozprzestrzenianie poza obszarem w odległości 20 km przylegającym do strefy buforowej. Realizując te działania, państwa członkowskie powinny dać pierwszeństwo roślinom należącym do odmian ocenionych jako odporne na określony organizm lub go tolerujące, w celu zmniejszenia poziomu inokulum bakteryjnego na odpowiednich obszarach.
- (12) W trosce o poszanowanie tradycji i historii danego miejsca państwa członkowskie powinny mieć możliwość zdecydować, że rośliny żywicielskie oficjalnie wyznaczone jako rośliny o wartości historycznej nie muszą zostać usunięte, jeżeli nie są one zakażone określonym organizmem, nawet jeżeli znajdują się one w promieniu 100 m wokół roślin, które zostały zbadane i uznane za zakażone określonym organizmem. Niemniej jednak, aby zapobiec ich potencjalnemu zakażeniu i rozprzestrzenieniu się określonego organizmu, powinny one podlegać szczególnym warunkom.
- (13) W celu zapewnienia, by monitorowanie obecności określonego organizmu na wyznaczonych obszarach odbywało się w odpowiednich okresach, oraz aby zagwarantować pewność prawa należy określić, że takie monitorowanie i odnośne kontrole uwzględniają odpowiednie wytyczne techniczne wydawane przez Komisję.
- (14) Aby zapewnić przejrzystość i pewność prawa strefy zakażone, w których mogą być stosowane środki ograniczające rozprzestrzenianie, należy ograniczyć do stref wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2015/789.
- (15) Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji dotyczącej określonego organizmu w Unii oraz uznanie obszarów ograniczania rozprzestrzeniania również w innych częściach Unii, usunięcie roślin powinno mieć zastosowanie w odniesieniu do całego obszaru ograniczania rozprzestrzeniania, na którym stwierdzono obecność określonego organizmu na podstawie urzędowych badań. W celu ochrony pozostałej części terytorium Unii te urzędowe badania powinny być jednak prowadzone przynajmniej w pobliżu miejsc produkcji zatwierdzonych do przemieszczania określonych roślin z wyznaczonych obszarów, w pobliżu miejsc występowania roślin o szczególnej wartości kulturowej, społecznej lub naukowej oraz na obszarach w obrębie strefy zakażonej w odległości 20 km od granicy tej strefy zakażonej. Wymóg ten nie powinien jednak mieć zastosowania w przypadku wysp, które są w całości obszarami ograniczania rozprzestrzeniania i są położone w odległości ponad 10 km do najbliższego terytorium lądowego Unii, biorąc pod uwagę fakt, że wyspy te są w każdym przypadku fizycznie odizolowane.

- (16) Ze względu na niskie ryzyko fitosanitarne stwierdzone przez EFSA w marcu 2016 r. ⁽¹⁾ należy umożliwić przemieszczanie z wyznaczonych obszarów określonych roślin należących do odmian, w odniesieniu do których udowodniono, że nie są podatne na jeden podgatunek określonego organizmu lub większą liczbę takich podgatunków, bez paszportów roślin przygotowanych i wydanych zgodnie z dyrektywą Komisji 92/105/EWG ⁽²⁾.
- (17) Ze względu na zdolność owadów-wektorów do lotów dyspersyjnych odpowiednim i bardziej proporcjonalnym środkiem jest zezwolenie na przemieszczanie określonych roślin pochodzących z miejsc produkcji otoczonych strefą o szerokości 100 metrów, która jest poddawana kontrolom dwa razy do roku oraz z której bezzwłocznie usunięto wszystkie rośliny uznane za wykazujące oznaki zakażenia lub za zakażone określonym organizmem. Aby zachować spójność, podobna zasada powinna mieć zastosowanie do miejsc produkcji w państwach trzecich, w których stwierdzono obecność określonego organizmu.
- (18) Z doświadczenia wynika, że miejsca produkcji, w których rośliny będące żywicielami są uprawiane poza wyznaczonymi obszarami, są przedmiotem corocznej kontroli, a w przypadku wystąpienia symptomów – pobierania próbek i badań w celu zapewnienia wyższego poziomu pewności co do niewystępowania określonego organizmu. W związku z tym, aby zapewnić zharmonizowany poziom ochrony w Unii, należy przyjąć odpowiednie wymogi w odniesieniu do tych miejsc.
- (19) Gatunki *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb okazały się być podatne na wielokrotne zakażenie określonym organizmem i ułatwiają rozprzestrzenianie się choroby w Unii. Mimo że działania mające na celu potwierdzenie źródła roślin zakażonych wykrytych w Unii poprzez śledzenie retrospektywne są nadal w toku, określone rośliny, zgodnie z zasadą ostrożności, powinny być uprawiane wyłącznie w miejscach, które są przedmiotem oficjalnej kontroli, pobierania próbek i badań przeprowadzanych co roku w celu potwierdzenia braku obecności określonego organizmu. Z uwagi na większą podatność tych roślin na określony organizm obecność tego organizmu powinna zostać stwierdzona na podstawie co najmniej dwóch badań o dodatnim wyniku, z których co najmniej jedno powinno być badaniem molekularnym wymienionym w odpowiedniej bazie danych Komisji.
- (20) Podobny wymóg powinien mieć zastosowanie do państw trzecich, w których jeszcze nie stwierdzono pojawienia się określonego organizmu. Ponadto przy przemieszczaniu tych roślin w obrębie Unii podmioty zawodowe powinny przechowywać zapisy przez co najmniej trzy lata w celu zapewnienia identyfikowalności i dalszych kontroli urzędowych, stosownie do przypadku.
- (21) Decyzja wykonawcza (UE) 2015/789 ustanawia rygorystyczne przepisy dotyczące przemieszczania w obrębie Unii niektórych gatunków roślin (zwanymi dalej „roślinami żywicielskimi”), które zostały uznane za zarażone przez europejskie izolaty określonego organizmu. Te rośliny żywicielskie podlegają rygorystycznym warunkom, nawet jeśli nie są nigdy uprawiane na wyznaczonym obszarze.
- (22) Jednocześnie na mocy decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/167 ⁽³⁾ przyznano tymczasowe zezwolenia Belgii, Republice Czeskiej, Francji i Hiszpanii, umożliwiając kwalifikację przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego określonych gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 2008/90/WE ⁽⁴⁾, i które są produkowane na polu w warunkach niezabezpieczających przed dostępem owadów. Niektóre z tych gatunków, a mianowicie *Juglans regia* L., *Olea europaea* L., *Prunus amygdalus* Batsch, *P. amygdalus* × *P. persica*, *P. armeniaca* L., *P. avium* (L.) L., *P. cerasus* L., *P. domestica* L., *P. domestica* × *P. salicina*, *P. dulcis* (Mill.) D.A. Webb, *P. persica* (L.) Batsch i *P. salicina* Lindley, są uznawane za podatne na europejskie i pozaeuropejskie izolaty określonego organizmu i zostały wymienione jako „określone rośliny” w załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2015/789.
- (23) Z uwagi na nowe zagrożenia związane z określonym organizmem na terytorium Unii zezwolenie na kwalifikację tych przedelitarnych roślin matecznych i tego materiału przedelitarnego, stanowiące odstępstwo od warunku dotyczącego uprawy w warunkach zabezpieczających przed dostępem owadów, należy uzupełnić alternatywnymi gwarancjami fitosanitarnymi, nawet jeżeli rośliny nie znajdują się na obszarze wyznaczonym na podstawie decyzji wykonawczej (UE) 2015/789.
- (24) W związku z tym przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny, które są przedmiotem decyzji wykonawczej (UE) 2017/167, powinny być przemieszczane w obrębie terytorium Unii wyłącznie jeżeli towarzyszy im paszport roślin. Celem tej zasady jest zagwarantowanie, aby te przedelitarne rośliny mateczne i ten materiał przedelitarny, jak również cały materiał rozmnożeniowy i produkowane rośliny sadownicze, były

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(10):4601, 19 ss. doi:10.2903/j.efsa.2016.4601.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustanawiająca stopień normalizacji w odniesieniu do „paszportów” roślin używanych przy przemieszczaniu niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie Wspólnoty i ustanawiająca szczegółowe procedury dotyczące wydawania takich „paszportów” roślin oraz warunki i szczegółowe procedury dotyczące ich wymiany (Dz.U. L 4 z 8.1.1993, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/167 z dnia 30 stycznia 2017 r. zezwalająca tymczasowo Belgii, Republice Czeskiej, Francji i Hiszpanii na kwalifikację przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego określonych gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 2008/90/WE, produkowanych na polu w warunkach niezabezpieczających przed dostępem owadów (Dz.U. L 27 z 1.2.2017, s. 143).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8).

wolne od określonego organizmu. Ponadto przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny, których to dotyczy, powinny podlegać kontrolom wizualnym, pobieraniu próbek i badaniu molekularnemu w celu zapewnienia braku obecności określonego organizmu, przy jednoczesnym zachowaniu statusu zdrowotnego tych roślin i tego materiału w trakcie procesu rozmnażania.

- (25) Ponadto wszystkie gatunki roślin, które zostały uznane przez Komisję za określone rośliny od czasu ostatniej zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2015/789, należy zawrzeć w załączniku I do tej decyzji.
- (26) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2015/789.
- (27) Aby umożliwić podmiotom zawodowym i odpowiedzialnym organom urzędowym dostosowanie się do nowych wymogów dotyczących przemieszczania przeznaczonych do sadzenia roślin gatunków *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, innych niż nasiona, odpowiedni przepis powinien mieć zastosowanie od dnia 1 marca 2018 r.
- (28) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji wykonawczej (UE) 2015/789

W decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Badania pod kątem określonego organizmu na terytorium państw członkowskich i jego identyfikacja

- 1. Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania dotyczące obecności na ich terytorium określonego organizmu na określonych roślinach.

Badania te przeprowadzane są przez odpowiedzialny organ urzędowy lub pod urzędowym nadzorem odpowiedzialnego organu urzędowego. Obejmują one kontrole wizualne oraz, w przypadku jakiegokolwiek podejrzenia zakażenia określonym organizmem, pobranie próbek i przeprowadzenie badań. Badania te opierają się na solidnych zasadach naukowych i technicznych i są prowadzone w okresach roku odpowiednich w odniesieniu do możliwości wykrycia określonego organizmu za pośrednictwem kontroli wizualnej, pobrania próbek i przeprowadzenia badań. Badania te uwzględniają dostępne dowody naukowe i techniczne, biologię określonego organizmu i jego wektorów, występowanie i biologię określonych roślin oraz wszelkie inne odpowiednie informacje dotyczące obecności określonego organizmu. Uwzględniają one również wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji (*).

- 2. Obecność określonego organizmu na obszarach innych niż wyznaczone obszary poddaje się kontroli za pomocą jednego badania molekularnego, a w przypadku dodatnich wyników jego obecność jest stwierdzana poprzez przeprowadzenie, zgodnie z międzynarodowymi normami, co najmniej jeszcze jednego badania molekularnego o dodatnim wyniku. Badania te są wymienione w bazie danych Komisji zawierającej badania do celów identyfikacji określonego organizmu i jego podgatunków oraz są przeprowadzane na różnych częściach genomu.

Obecność określonego organizmu na wyznaczonych obszarach poddaje się kontroli za pomocą jednego badania, a w przypadku dodatnich wyników jego obecność jest stwierdzana poprzez przeprowadzenie, zgodnie z międzynarodowymi normami, co najmniej jednego badania molekularnego o dodatnim wyniku. Badania te są wymienione w bazie danych Komisji zawierającej badania do celów identyfikacji określonego organizmu i jego podgatunków.

- 3. Komisja prowadzi i aktualizuje bazę danych, o której mowa w ust. 2, oraz zapewnia do niej publiczny dostęp.

Badania wymienione w tej bazie danych dzielą się na dwie kategorie, w zależności od ich przydatności dla identyfikacji określonego organizmu i jego podgatunków na wyznaczonych obszarach oraz na obszarach innych niż wyznaczone obszary.

(*) »Guidelines for the survey of *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) in the Union territory« (Wytyczne dotyczące badania organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) na terytorium Unii) http://ec.europa.eu/food/sites/food/files/plant/docs/ph_biosec_legis_guidelines_xylella-survey.pdf;

2) art. 3a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie przekazują Komisji na jej wniosek swoje plany awaryjne i informują o nich wszystkie zainteresowane podmioty zawodowe poprzez ogłoszenie na stronie internetowej.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli zostanie stwierdzona obecność określonego organizmu, dane państwo członkowskie bez zwłoki wyznacza obszar zgodnie z ust. 2, zwany dalej »wyznaczonym obszarem«.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy zostanie potwierdzona obecność jednego konkretnego podgatunku określonego organizmu, dane państwo członkowskie może wyznaczyć obszar wyłącznie w odniesieniu do tego podgatunku.

Jeśli zostanie stwierdzona obecność więcej niż jednego podgatunku określonego organizmu, dane państwo członkowskie wyznacza ten obszar w odniesieniu do określonego organizmu i jego wszystkich ewentualnych podgatunków.

W przypadku oczekiwania na stwierdzenie obecności podgatunku dane państwo członkowskie wyznacza ten obszar w odniesieniu do określonego organizmu i jego wszystkich ewentualnych podgatunków.

Stwierdzenie obecności podgatunków opiera się na wynikach badań, o których mowa w art. 3 ust. 2.”;

b) ust. 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Strefa buforowa ma szerokość co najmniej 5 km wokół strefy zakażonej. Strefa buforowa może zostać zmniejszona do szerokości nie mniejszej niż 1 km, jeżeli istnieje wysoki stopień pewności, że początkowa obecność określonego organizmu nie spowodowała jego rozprzestrzenienia się oraz jeżeli zostały spełnione wszystkie następujące warunki:

a) wszystkie rośliny żywicielskie, niezależnie od ich statusu zdrowotnego, zostały natychmiast usunięte w promieniu 100 m wokół rośliny uznanej za zakażoną;

b) od momentu zastosowania środków zwalczania żadnych innych roślin nie uznano za zakażone określonym organizmem w strefie zakażonej na podstawie wyników urzędowych badań przeprowadzanych co najmniej raz w ciągu roku, uwzględniając wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji. Badania te opierają się na schemacie pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, i który jest ukierunkowany na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki;

c) przeprowadzono badanie dotyczące wytyczenia granic w strefie o szerokości co najmniej 5 km wokół strefy zakażonej, z którego wynika, że określony organizm nie występuje w tej strefie. Badanie to przeprowadza się w oparciu o siatkę podzieloną na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m w strefie o szerokości co najmniej 1 km wokół strefy zakażonej oraz siatkę podzieloną na kwadraty o wymiarach 1 km × 1 km na pozostałym obszarze strefy buforowej. W każdym z tych kwadratów dane państwo członkowskie przeprowadza kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki;

d) od czasu podjęcia środków zwalczania w strefie zakażonej nie wykryto żadnych wektorów określonego organizmu na podstawie badań przeprowadzonych dwukrotnie podczas sezonu lotów wektora i zgodnie z międzynarodowymi normami. Badania te prowadzą do wniosku, że naturalne rozprzestrzenianie się określonego organizmu jest wykluczone.

Zmniejszając szerokość strefy buforowej, dane państwo członkowskie niezwłocznie przedstawia Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie tego zmniejszenia.

W przypadku strefy zakażonej do celów środków ograniczających rozprzestrzenianie, o których mowa w art. 7 ust. 1, strefa buforowa ma szerokość co najmniej 10 km.”;

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Państwa członkowskie prowadzą i aktualizują wykaz wyznaczonych obszarów ustanowionych na ich terytoriach oraz publikują ten wykaz i wszelkie jego aktualizacje. Powiadamiają one Komisję o swoim wykazie oraz o wszelkich jego aktualizacjach zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji 2014/917/UE (*).

Na podstawie tych powiadomień Komisja aktualizuje i publikuje wykaz wyznaczonych obszarów.

5. Jeżeli na podstawie badań, o których mowa w art. 3, oraz monitorowania, o którym mowa w art. 6 ust. 7, nie stwierdzi się obecności określonego organizmu na wyznaczonym obszarze przez okres pięciu lat, wyznaczenie to może zostać zniesione. W takich przypadkach dane państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy dane państwo członkowskie zmniejszyło strefę buforową do szerokości nie mniejszej niż 1 km zgodnie z ust. 2 akapit czwarty, państwo to może znieść wyznaczenie tego obszaru po 12 miesiącach od chwili jego utworzenia, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

- a) w wyniku środków podjętych na podstawie ust. 2 akapit czwarty stwierdzono z wysokim stopniem pewności, że początkowa obecność określonego organizmu była przypadkiem odosobnionym oraz że na odnośnym wyznaczonym obszarze nie miało miejsca jego dalsze rozprzestrzenianie się;
- b) urzędowe badania zostały przeprowadzone w obrębie wyznaczonego obszaru zgodnie z międzynarodowymi normami, przy uwzględnieniu wytycznych technicznych dotyczących badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępnych na stronie internetowej Komisji, możliwie najbliżej momentu zniesienia wyznaczenia, z zastosowaniem schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, i który jest ukierunkowany na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.

W przypadku gdy wyznaczenie obszaru zostało zniesione zgodnie z akapitem drugim, określone rośliny znajdujące się na ustalonym wcześniej wyznaczonym obszarze są poddawane intensywnym badaniom w ciągu kolejnych dwóch lat. Badania te przeprowadza się przy użyciu schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, zgodnie z międzynarodowymi normami i w oparciu o podstawy naukowe i techniczne dotyczące ewentualnego rozprzestrzeniania się określonego organizmu w najbliższym otoczeniu, i który jest ukierunkowany na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.

Znosząc wyznaczenie obszaru po 12 miesiącach od chwili jego utworzenia, dane państwo członkowskie niezwłocznie przedstawia Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie tego zniesienia.

(*) Decyzja wykonawcza Komisji 2014/917/UE z dnia 15 grudnia 2014 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące wykonania dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do powiadamiania o obecności organizmów szkodliwych i o środkach wprowadzonych lub zamierzonych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 59).”;;

d) ust. 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) istnieją dowody, że określony organizm został niedawno wprowadzony na ten obszar z roślinami, na których go stwierdzono, lub że określony organizm został znaleziony w miejscu fizycznie chronionym przed wektorami tego organizmu.”;

4) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dane państwo członkowskie może udzielić zezwolenia na sadzenie roślin żywicielskich w zakażonych strefach wymienionych w załączniku II, w przypadku gdy stosuje się środki ograniczające rozprzestrzenianie zgodnie z art. 7, z wyjątkiem obszaru w odległości 20 km, o którym mowa w art. 7 ust. 7 lit. c). Przy udzielaniu tych zezwoleń dane państwo członkowskie daje pierwszeństwo roślinom żywicielskim należącym do odmian ocenionych jako odporne na określony organizm lub go tolerujące.”;

5) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. a) państwa członkowskie mogą zdecydować, że pojedyncze rośliny żywicielskie oficjalnie wyznaczone jako rośliny o wartości historycznej nie muszą zostać usunięte, o ile zostały spełnione wszystkie następujące warunki:

- a) z roślin żywicielskich, których to dotyczy, pobrano próbki i zostały one zbadane zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz potwierdzono, że nie są zakażone określonym organizmem;
- b) pojedyncze rośliny żywicielskie lub obszar, którego to dotyczy, zostały należycie fizycznie odizolowane od wektorów w taki sposób, że rośliny te nie przyczyniają się do dalszego rozprzestrzeniania się określonego organizmu;
- c) zastosowano właściwe praktyki rolnicze na potrzeby postępowania z określonym organizmem i jego wektorami.

Zanim zostanie przyznane odstępstwo, państwo członkowskie przekazuje Komisji wyniki pobierania próbek i badań, o których mowa w lit. a), opis działań, które mają zostać podjęte i o których mowa w lit. b) i c), ich uzasadnienie oraz lokalizację pojedynczych roślin. Komisja publikuje wykaz i lokalizację roślin żywicielskich, dla których zostaje przyznane takie odstępstwo.

Każda z tych roślin jest urzędowo kontrolowana w trakcie sezonu lotów wektora pod kątem oznak obecności określonego organizmu oraz w celu sprawdzenia, czy fizyczna izolacja jest odpowiednia. Jeżeli występują oznaki zakażenia, z rośliny pobiera się próbki i zostaje ona zbadana pod kątem obecności określonego organizmu.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dane państwo członkowskie monitoruje obecność określonego organizmu poprzez coroczne badania, uwzględniając wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji. Przeprowadza ono kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki, zgodnie z odpowiednimi przepisami zawartymi w art. 3 ust. 1 i 2.

W strefach buforowych badana powierzchnia opiera się na siatce podzielonej na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m w strefie o szerokości co najmniej 1 km wokół strefy zakażonej oraz siatce podzielonej na kwadraty o wymiarach 1 km × 1 km na pozostałym obszarze strefy buforowej. W każdym z tych kwadratów dane państwo członkowskie przeprowadza kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.”;

6) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 wyłącznie w strefie zakażonej wymienionej w załączniku II odpowiedzialny organ urzędowy danego państwa członkowskiego może podjąć decyzję o zastosowaniu środków ograniczających rozprzestrzenianie określonych w ust. 2–7 (dalej: »obszar ograniczania rozprzestrzeniania«).

2. Dane państwo członkowskie usuwa wszystkie rośliny uznane za zakażone określonym organizmem na podstawie urzędowych badań, o których mowa w ust. 7.

Usunięcie to odbywa się natychmiast po urzędowym stwierdzeniu obecności określonego organizmu.

Wprowadza się wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego organizmu w trakcie takiego usuwania i po nim.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dane państwo członkowskie monitoruje obecność określonego organizmu poprzez coroczne urzędowe badania, uwzględniając wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji, przynajmniej w następujących lokalizacjach:

- a) w pobliżu miejsc, o których mowa w art. 9 ust. 2;

- b) w pobliżu miejsc występowania roślin o szczególnej wartości kulturowej, społecznej lub naukowej;
- c) w obrębie strefy zakażonej wymienionej w załączniku II i znajdującej się w obrębie obszaru w odległości co najmniej 20 km od granicy tej strefy zakażonej z pozostałą częścią terytorium Unii.

Badania te opierają się na siatce podzielonej na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m. W każdym z tych kwadratów dane państwo członkowskie przeprowadza kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki, zgodnie z odpowiednimi przepisami zawartymi w art. 3 ust. 1 i 2.

Dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję i inne państwa członkowskie o każdym urzędowym stwierdzeniu obecności określonego organizmu w lokalizacjach, o których mowa w lit. c).

Akapit pierwszy lit. c) nie ma zastosowania w przypadku wysp, które są w całości obszarami ograniczania rozprzestrzeniania i są położone w odległości ponad 10 km do najbliższego terytorium lądowego Unii.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie do przemieszczania określonych roślin innych niż:

- a) rośliny, które były uprawiane przez cały cykl produkcji *in vitro*; lub
- b) rośliny należące do odmian określonych roślin wymienionych w załączniku III.”;

b) ust. 2 lit. d), e) i f) otrzymują brzmienie:

- „d) jest otoczone strefą o szerokości 100 metrów, która była poddawana dwa razy w roku urzędowym kontrolom, i w której wszystkie rośliny uznane za zakażone określonym organizmem lub wykazujące oznaki zakażenia zostały natychmiast usunięte i przed ich usunięciem zastosowano odpowiednie zabiegi fitosanitarne przeciwko wektorom określonego organizmu;
- e) podlega zabiegom fitosanitarnym w odpowiednich okresach roku w celu zapewnienia, by było ono nadal wolne od wektorów określonego organizmu; takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin;
- f) jest poddawane, wraz ze strefą, o której mowa w lit. d), co najmniej dwa razy w roku urzędowym kontrolom, uwzględniając wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji.”;

c) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Określone rośliny, które były uprawiane co najmniej przez część swojego życia na wyznaczonym obszarze, mogą być przemieszczane na terytorium Unii i w jego obrębie, wyłącznie jeżeli towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą Komisji 92/105/EWG (*).

8. Rośliny żywicielskie, które nigdy nie były uprawiane w obrębie wyznaczonych obszarów, mogą być przemieszczane w obrębie Unii wyłącznie, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:

- a) były uprawiane w miejscu, które podlega corocznej urzędowej kontroli, a w przypadku oznak obecności określonego organizmu – pobieraniu próbek, przy uwzględnieniu wytycznych technicznych dotyczących badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępnych na stronie internetowej Komisji, a także badaniu zgodnie z międzynarodowymi normami pod kątem obecności określonego organizmu;
- b) towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą 92/105/EWG.

Jednakże przeznaczone do sadzenia rośliny *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A., inne niż nasiona, mogą być przemieszczane w obrębie Unii wyłącznie, jeśli były uprawiane w miejscu podlegającym corocznej urzędowej kontroli, pobieraniu próbek przy uwzględnieniu wytycznych technicznych dotyczących badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępnych na stronie internetowej Komisji, a także badaniu zgodnie z międzynarodowymi normami pod kątem obecności określonego organizmu potwierdzającemu brak obecności określonego organizmu, z zastosowaniem schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 5 %. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 2 akapit pierwszy obecność określonego organizmu poddaje się kontroli za pomocą jednego badania, a w przypadku dodatknych wyników jego obecność

jest stwierdzana poprzez przeprowadzenie, zgodnie z międzynarodowymi normami, co najmniej jednego badania molekularnego o dodatnim wyniku. Badania te są wymienione w bazie danych Komisji zawierającej badania do celów identyfikacji określonego organizmu i jego podgatunków. Pobieranie próbek jest ukierunkowane na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.

Nie naruszając przepisów części A załącznika V do dyrektywy 2000/29/WE, paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania roślin żywicielskich, o których mowa w niniejszym ustępie, do osoby działającej w celach niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą ani zawodową, która nabywa te rośliny na własny użytek.

(*) Dyrektywa Komisji 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustanawiająca stopień normalizacji w odniesieniu do »paszportów« roślin używanych przy przemieszczaniu niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie Wspólnoty i ustanawiająca szczegółowe procedury dotyczące wydawania takich »paszportów« roślin oraz warunki i szczegółowe procedury dotyczące ich wymiany (Dz.U. L 4 z 8.1.1993, s. 22).”;

d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Nie naruszając przepisów ust. 8, przedelitarne rośliny mateczne określone w art. 1 pkt 3 dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/98/UE (*) lub przedelitarny materiał rozmnożeniowy określony w art. 2 pkt 5 dyrektywy Rady 2008/90/WE (**) należące do gatunków *Juglans regia* L., *Olea europaea* L., *Prunus amygdalus* Batsch, *P. amygdalus* × *P. persica*, *P. armeniaca* L., *P. avium* (L.) L., *P. cerasus* L., *P. domestica* L., *P. domestica* × *P. salicina*, *P. dulcis* (Mill.) D.A. Webb, *P. persica* (L.) Batsch i *P. salicina* Lindley, które były uprawiane w miejscu poza wyznaczonymi obszarami i spędziły co najmniej część swojego życia poza obiektami zabezpieczonymi przed dostępem owadów, mogą być przemieszczane w obrębie Unii wyłącznie, jeśli towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą 92/105/EWG oraz jeśli zostały spełnione następujące warunki:

- a) podlegają one zezwoleniu przewidzianemu w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/167 (***);
- b) w jak najkrótszym czasie przed ich przemieszczeniem zostały poddane kontroli wizualnej, pobraniu próbek i badaniu molekularnemu pod kątem obecności określonego organizmu przeprowadzonym zgodnie z międzynarodowymi normami.

Nie naruszając przepisów części A załącznika V do dyrektywy 2000/29/WE, paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego, o których mowa w niniejszym ustępie, do osoby działającej w celach niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą ani zawodową, która nabywa te rośliny na własny użytek.

(*) Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych (Dz.U. L 298 z 16.10.2014, s. 22).

(**) Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8).

(***) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/167 z dnia 30 stycznia 2017 r. zezwalająca tymczasowo Belgii, Republice Czeskiej, Francji i Hiszpanii na kwalifikację przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego określonych gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 2008/90/WE, produkowanych na polu w warunkach niezabezpieczających przed dostępem owadów (Dz.U. L 27 z 1.2.2017, s. 143).”;

8) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ustępy 1 i 2 mają zastosowanie również do dostaw przeznaczonych do sadzenia roślin *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, które nie były nigdy uprawiane na wyznaczonym obszarze.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty zawodowe przechowują zapisy, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a, przez trzy lata od dnia, w którym otrzymały lub dostarczyły odpowiednią partię.”;

9) w art. 16 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Przeznaczone do sadzenia rośliny *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, inne niż nasiona, są wprowadzane do Unii wyłącznie, jeśli były uprawiane w miejscu podlegającym corocznej urzędowej kontroli obejmującej pobranie próbek i badanie przeprowadzone w odpowiednich okresach w odniesieniu do tych roślin pod kątem obecności określonego organizmu oraz zgodnie

z międzynarodowymi normami, potwierdzające brak obecności określonego organizmu, z zastosowaniem schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 5 %, i który jest ukierunkowany na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.”;

10) art. 17 ust. 4 lit. c), d) i e) otrzymują brzmienie:

- „c) jest otoczone strefą o szerokości 100 metrów, która była poddawana dwa razy w roku urzędowym kontrolom i w której wszystkie rośliny uznane za zakażone określonym organizmem lub wykazujące oznaki zakażenia zostały natychmiast usunięte, a przed ich usunięciem zastosowano odpowiednie zabiegi fitosanitarne przeciwko wektorom określonego organizmu;
- d) w odpowiednich okresach w ciągu roku podlega zabiegom fitosanitarnym w celu zapewnienia, by było ono nadal wolne od wektorów określonego organizmu; takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin;
- e) jest poddawane, wraz ze strefą, o której mowa w lit. c), co najmniej dwa razy w roku urzędowym kontrolom przeprowadzanym w trakcie sezonu lotów wektora;”;

11) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji;

12) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszej decyzji;

13) dodaje się załącznik III, którego tekst jest określony w załączniku III do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Odroczona data rozpoczęcia stosowania

Art. 1 lit. c) pkt 7 w odniesieniu do art. 9 ust. 8 akapit drugi decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 stosuje się od dnia 1 marca 2018 r.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się w kolejności alfabetycznej pozycje w brzmieniu:

„*Acacia dealbata* Link
Anthyllis hermanniae L.
Calicotome villosa (Poiret) Link
Cercis siliquastrum L.
Chenopodium album L.
Chitalpa tashkentensis T. S. Elias & Wisura
Cytisus villosus Pourr.
Eremophila maculata F. Muell.
Erigeron bonariensis L.
Erigeron sumatrensis Retz.
Erysimum
Fraxinus
Genista corsica (Loisel.) DC.
Helichrysum italicum (Roth) G. Don
Heliotropium europaeum L.
Lavandula × *allardi* (syn. *Lavandula* × *heterophylla*)
Lavandula × *intermedia*
Pelargonium
Phagnalon saxatile (L.) Cass.
Phillyrea latifolia L.
Rosa canina L.
Streptocarpus”;

2) skreśla się pozycje w brzmieniu:

„*Chitalpa tashkinensis* T. S. Elias & Wisura
Fraxinus americana L.
Fraxinus dipetala hook. & Arn.
Fraxinus latifolia Benth
Fraxinus pennsylvanica Marshall
Metrosideros excelsa Sol. ex Gaertn
Pelargonium graveolens L'Hér.”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Strefy zakazane, o których mowa w art. 4 ust. 2, będące obszarami ograniczania rozprzestrzeniania w rozumieniu art. 7 ust. 1

CZĘŚĆ A

Strefa zakazona we Włoszech

Strefa zakazona we Włoszech obejmuje następujące obszary:

1. Prowincja Lecce

2. Gminy położone w prowincji Brindisi:

Brindisi

Carovigno

Ceglie Messapica

Tylko działki ewidencyjne (fogli) 11, od 20 do 24, od 32 do 43, od 47 do 62, od 66 do 135

Cellino San Marco

Erchie

Francavilla Fontana

Latiano

Mesagne

Oria

Ostuni

Tylko działki ewidencyjne (fogli) od 34 do 38, od 48 do 52, od 60 do 67, 74, od 87 do 99, od 111 do 118, od 141 do 154, od 175 do 222

San Donaci

San Michele Salentino

San Pancrazio Salentino

San Pietro Vernotico

San Vito dei Normanni

Torchiarolo

Torre Santa Susanna

Villa Castelli

3. Gminy położone w prowincji Taranto:

Avetrana

Carosino

Faggiano

Fragagnano

Grottaglie

Tylko działki ewidencyjne (fogli) 5, 8, od 11 do 14, od 17 do 41, od 43 do 47, od 49 do 89

Leporano

Tylko działki ewidencyjne (fogli) od 2 do 6, od 9 do 16

Lizzano

Manduria

Martina Franca

Tylko działki ewidencyjne (fogli) od 246 do 260

Maruggio

Monteiasi

Monteparano

Pulsano

Roccaforzata

San Giorgio Ionico

San Marzano di San Giuseppe

Sava

Taranto

Tylko: (sekcja A – działki ewidencyjne (fogli) 49, 50, 220, 233, 234, od 250 do 252, 262, od 275 do 278, od 287 do 293, od 312 do 318) (sekcja B – działki ewidencyjne (fogli) od 1 do 27) (sekcja C – działki ewidencyjne (fogli) od 1 do 11)

Torricella

CZĘŚĆ B

Strefa zakazana we Francji

Strefa zakazana we Francji obejmuje następujący obszar:

Region Korsyka

CZĘŚĆ C

Strefa zakazana w Hiszpanii

Strefa zakazana w Hiszpanii obejmuje następujący obszar:

Wspólnota Autonomiczna Balearów”

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK III

Odmiany określonych roślin zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), które nie są podatne na odnośny szczep podgatunku określonego organizmu

Odmiany	Gatunki odmian	Podgatunki określonego organizmu
Cabernet Sauvignon	<i>Vitis vinifera</i> L.	<i>Xylella fastidiosa</i> subsp. <i>pauca</i> ST 53
Negroamaro	<i>Vitis vinifera</i> L.	<i>Xylella fastidiosa</i> subsp. <i>pauca</i> ST 53
Primitivo	<i>Vitis vinifera</i> L.	<i>Xylella fastidiosa</i> subsp. <i>pauca</i> ST 53”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2353**z dnia 14 grudnia 2017 r.****zezwalająca na wprowadzenie do obrotu oleju z *Calanus finmarchicus* jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8426)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 stycznia 2011 r. norweskie przedsiębiorstwo Calanus AS zwróciło się do właściwego organu Zjednoczonego Królestwa z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu w Unii oleju ze skorupiaka (należącego do zooplanktonu morskiego) o nazwie *Calanus finmarchicus*, odławianego w norweskiej strefie ekonomicznej i w strefie Jan Mayen, jako nowego składnika żywności w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (2) W dniu 21 października 2016 r. właściwy organ Zjednoczonego Królestwa wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że olej z *Calanus finmarchicus* spełnia kryteria nowej żywności określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (3) W dniu 8 listopada 2016 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny pozostałym państwom członkowskim.
- (4) Przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 258/97 inne państwa członkowskie zgłosiły uzasadniony sprzeciw, odnoszący się w szczególności do braku wystarczających informacji na temat procesu produkcji, stabilności przy przechowywaniu oraz danych toksykologicznych. Dodatkowe wyjaśnienia przedstawione przez wnioskodawcę zmniejszyły wskazane obawy w sposób zadowalający państwa członkowskie i Komisję.
- (5) W dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ustanowiono wymogi dotyczące suplementów żywnościowych. Należy zezwolić na stosowanie oleju z *Calanus finmarchicus* z zastrzeżeniem przepisów wspomnianej dyrektywy.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nie naruszając przepisów dyrektywy 2002/46/WE, zezwala się na wprowadzanie do obrotu w Unii oleju z *Calanus finmarchicus* zgodnego ze specyfikacją w załączniku I do niniejszej decyzji jako nowego składnika żywności do stosowania w suplementach diety przy maksymalnych poziomach ustanowionych w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Olej z *Calanus finmarchicus* dopuszczony do obrotu niniejszą decyzją oznaczany jest na etykiecie środków spożywczych jako „olej z *Calanus finmarchicus* (skorupiak)”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Calanus AS, Stakkevollv. 65, P.O. Box 2489, 9272 Tromsø, Norwegia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

SPECYFIKACJA OLEJU Z *CALANUS FINMARCHICUS*

Opis: Nowy składnik żywności to lekko lepki olej o rubinowej barwie i lekkim zapachu skorupiaków, uzyskany ze skorupiaaka (należącego do zooplanktonu morskiego) *Calanus finmarchicus*. Składnik składa się głównie z estrów wosku (> 85 %), z niewielką ilością triglicerydów oraz innych neutralnych lipidów.

Specyfikacja

Parametr	Specyfikacja w ujęciu ilościowym
Woda	< 1 %
Estry wosku	> 85 %
Kwasy tłuszczowe ogółem	> 46 %
Kwas eikozapentaenowy (EPA)	> 3 %
Kwas dokozaheksaenowy (DHA)	> 4 %
Alkohole tłuszczowe ogółem	> 28 %
Alkohol tłuszczowy C20:1 n-9	> 9 %
Alkohol tłuszczowy C22:1 n-11	> 12 %
Kwasy tłuszczowe typu trans	< 1 %
Estry astaksantyny	< 0,1 %
Liczba nadtlenkowa	< 3 meq O ₂ /kg

ZAŁĄCZNIK II

ZASTOSOWANIA OLEJU Z *CALANUS FINMARCHICUS* OBJĘTE ZEZWOLENIEM

Kategoria żywności	Maksymalny poziom
Suplementy żywnościowe określone w dyrektywie 2002/46/WE	2,3 g/dzień

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2354**z dnia 14 grudnia 2017 r.****zezwalająca na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady**

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8470)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2009/827/WE ⁽²⁾ zezwolono, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97, na wprowadzenie do obrotu nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności do stosowania w produktach piekarskich.
- (2) Decyzją wykonawczą Komisji 2013/50/UE ⁽³⁾ zezwolono – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 – na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności do stosowania w następujących dodatkowych kategoriach żywności: wyroby piekarskie; śniadaniowe przetwory zbożowe; mieszanki owoców, orzechów i nasion oraz opakowane nasiona szałwii hiszpańskiej jako takie.
- (3) W dniu 18 września 2015 r. irlandzki Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności wydał zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 zezwolenie na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności do stosowania w dodatkowych kategoriach żywności, a mianowicie w sokach owocowych i mieszankach soków owocowych.
- (4) W dniu 5 września 2016 r. przedsiębiorstwo MEGGLE Hrvatska d.o.o. skierowało wniosek do właściwego organu Chorwacji o rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności do stosowania w dodatkowych kategoriach żywności, a mianowicie w jogurtach.
- (5) W dniu 11 stycznia 2017 r. właściwy organ Chorwacji wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdził, że rozszerzenie zastosowania i proponowane maksymalne poziomy zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) spełniają kryteria nowej żywności określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (6) W dniu 16 stycznia 2017 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny pozostałym państwom członkowskim.
- (7) Przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 258/97 inne państwa członkowskie zgłosiły uzasadniony sprzeciw, w szczególności ze względu na niewystarczające informacje. Dodatkowe wyjaśnienia przedstawione przez wnioskodawcę zmniejszyły wskazane obawy w sposób zadowalający państwa członkowskie i Komisję.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwala się na wprowadzenie do obrotu w Unii nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) zgodnych ze specyfikacją w załączniku do niniejszej decyzji jako nowego składnika żywności przeznaczonego do stosowania w jogurtach przy maksymalnej zawartości 1,3 g całych nasion szałwii hiszpańskiej na 100 g jogurtu lub 4,3 g całych nasion szałwii hiszpańskiej na 330 g jogurtu (porcja).

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/827/WE z dnia 13 października 2009 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 14).⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/50/UE z dnia 22 stycznia 2013 r. zezwalająca na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 21 z 24.1.2013, s. 34).

Artykuł 2

Nasiona szalwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) dopuszczone do obrotu niniejszą decyzją są oznaczane na etykiecie środków spożywczych jako „nasiona szalwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*)”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa MEGGLE Hrvatska d.o.o., Zeleno polje 34, 31 000 Osijek, Chorwacja.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SPECYFIKACJA NASION SZAŁWII HISZPAŃSKIEJ (*SALVIA HISPANICA*)**Opis**

Szałwia hiszpańska (*Salvia hispanica*) jest kwitnącą latem jednoroczną rośliną zielną należącą do rodziny wargowatych (Labiatae). Po zbiorze nasiona są oczyszczane mechanicznie. Kwiaty, liście i inne części rośliny są usuwane.

Specyfikacja nasion szalwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*)

Sucha masa	91–96 %
Białko	19–25,6 %
Tłuszcz	28–34 %
Węglowodany ⁽¹⁾	24,6–41,5 %
Włókno surowe ⁽²⁾	20–32 %
Popiół	4–6 %

⁽¹⁾ Węglowodany obejmują wartości dotyczące włókna (UE: węglowodany oznaczają dostępne węglowodany = cukier + skrobia).

⁽²⁾ Włókno surowe to część błonnika składająca się głównie z niestrawnej celulozy, pentozanów i ligniny.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2355**z dnia 14 grudnia 2017 r.****zezwalająca na wprowadzenie do obrotu pieczarek dwuzarodnikowych poddanych działaniu promieniowania UV jako nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8474)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 czerwca 2016 r. przedsiębiorstwo Ekoidé AB zwróciło się z wnioskiem do właściwego organu Szwecji o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu w Unii pieczarek dwuzarodnikowych (*Agaricus bisporus*) o zwiększonej zawartości witaminy D₂, poddanych działaniu promieniowania UV, jako nowej żywności w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (2) W dniu 27 lutego 2017 r. właściwy organ Szwecji wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że pieczarki dwuzarodnikowe (*Agaricus bisporus*) o zwiększonej zawartości witaminy D₂, poddane działaniu promieniowania UV, spełniają kryteria nowej żywności określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (3) W dniu 2 marca 2017 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny pozostałym państwom członkowskim.
- (4) Przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 258/97 inne państwa członkowskie zgłosiły uzasadniony sprzeciw. Dodatkowe wyjaśnienia przedstawione przez wnioskodawcę zmniejszyły wskazane obawy w sposób zadowalający państwa członkowskie i Komisję.
- (5) W części A pkt 1 w załączniku VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ⁽²⁾ ustanowiono wymóg, zgodnie z którym nazwa danego środka spożywczego zawiera dane szczegółowe dotyczące szczególnego przetwarzania, jakiemu został on poddany, bądź dane takie towarzyszą nazwie, we wszystkich przypadkach, w których pominięcie takiej informacji mogłoby wprowadzić konsumenta w błąd. Ponieważ konsumenci zwykle nie oczekują, aby grzyby miały podlegać naświetlaniu promieniami UV, nazwa żywności powinna zawierać taką informację lub informacja taka powinna towarzyszyć nazwie, aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwala się na wprowadzanie do obrotu w Unii pieczarek dwuzarodnikowych (*Agaricus bisporus*), które zostały poddane działaniu promieniowania UV w celu zwiększenia zawartości witaminy D₂, zgodnych ze specyfikacją w załączniku do niniejszej decyzji jako nowej żywności.

Artykuł 2

Pieczarki dwuzarodnikowe (*Agaricus bisporus*) o zwiększonej zawartości witaminy D₂, poddane działaniu promieniowania UV, dopuszczone do obrotu niniejszą decyzją oznaczane są jako „Pieczarki dwuzarodnikowe (*Agaricus bisporus*) poddane działaniu promieniowania UV”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Ekoidé AB, Vårbruksgatan 67, 583 32 Linköping, Szwecja.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SPECYFIKACJA PIECZAREK DWUZARODNIKOWYCH (*AGARICUS BISPORUS*) O ZWIĘKSZONEJ ZAWARTOŚCI WITAMINY D₂, PODDANYCH DZIAŁANIU PROMIENIOWANIA UV**Opis/Definicja:**

Uprawiane do celów handlowych pieczarki *Agaricus bisporus* poddane po zbiorze naświetlaniu promieniami UV, co daje zawartość witaminy D₂ ≤ 10 µg/100 g mokrej masy.

Promieniowanie UVB: proces napromieniowania w świetle ultrafioletowym o długości fali wynoszącej 290–320 nm.

Witamina D₂:

Nazwa chemiczna	(3β,5Z,7E-22E)-9,10-sekoergosta-5,7,10(19),22-tetraen-3-ol
Nazwa synonimowa	Ergokalcyferol
Nr CAS	50-14-6
Masa cząsteczkowa	396,65 g/mol

Zawartość:

Witamina D₂ w produkcie końcowym: 5–10 µg/100g mokrej masy na koniec okresu przydatności do spożycia.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2356**z dnia 15 grudnia 2017 r.****w sprawie przyjęcia przedstawionego przez Australię sprawozdania dotyczącego typowego poziomu emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 sierpnia 2016 r. Australia przedstawiła sprawozdanie zawierające wyniki obliczeń emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy rzepaku w Australii. W Australii regionami statystycznymi najbardziej odpowiadającymi opisowi regionów NUTS 2 są stany. Oszacowania emisji gazów cieplarnianych były więc dokonywane na poziomie stanów Australii.
- (2) Po przeanalizowaniu sprawozdania przedłożonego przez Australię Komisja stwierdza, że spełnia ono warunki określone w dyrektywie 2009/28/WE umożliwiające państwom trzecim korzystanie z wartości typowych dla obszarów geograficznych (stany Australii) mniejszych niż obszary stosowane do obliczenia wartości standardowych: dane w przedmiotowym sprawozdaniu odnoszą się do emisji wynikających z upraw surowców rolnych (rzepak); typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikający z uprawy rzepaku może być niższy od poziomu emisji, który został przyjęty przy obliczeniach odpowiednich wartości standardowych, lub równy temu poziomowi; i ten typowy poziom emisji gazów cieplarnianych został zgłoszony Komisji.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja stwierdza, że sprawozdanie przedstawione w dniu 22 sierpnia 2016 r. przez Australię do przyjęcia zawiera dokładne dane służące do pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą rzepaku produkowanego w stanach Australii odpowiadających obszarom NUTS 2 do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE. Załącznik zawiera podsumowanie danych zawartych w sprawozdaniu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat. Jeżeli treść lub okoliczności sprawozdania przedłożonego w dniu 22 sierpnia 2016 r. Komisji do przyjęcia ulegnie zmianom, które mogłyby wpłynąć na warunki wymagane do przyjęcia dokonanego w art. 1, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja dokonuje oceny zgłoszonych zmian w celu ustalenia, czy sprawozdanie nadal zawiera dokładne dane.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję, jeżeli zostanie wyraźnie wykazane, że sprawozdanie nie zawiera już dokładnych danych do celów pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą rzepaku produkowanego w Australii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Emisje gazów cieplarnianych wynikające z uprawy rzepaku w stanach Australii (tony ekwiwalentu CO₂/tonę nasion rzepaku w przeliczeniu na suchą masę)

Stan	Emisje N ₂ O z gleby		Resztki poźniwne	Produkcja		Zużycie paliwa	Wapno	Materiał siewny	Ogółem
	Bezpośrednie	Pośrednie		Nawozy	Pestycydy				
<i>Nowa Południowa Walia (tereny suche)</i>	0,046	0,005	0,115	0,195	0,023	0,079	0,035	0,001	0,500
<i>Nowa Południowa Walia (tereny nawadniane)</i>	0,276	0,123	0,115	0,275	0,006	0,096	0,053	0,001	0,944
Nowa Południowa Walia	0,051	0,008	0,115	0,197	0,023	0,079	0,036	0,001	0,509
<i>Wiktoria (tereny suche)</i>	0,026	0,005	0,113	0,192	0,020	0,078	0,035	0,001	0,470
<i>Wiktoria (tereny nawadniane)</i>	0,271	0,121	0,113	0,268	0,005	0,091	0,052	0,001	0,922
Wiktoria	0,030	0,007	0,113	0,193	0,019	0,078	0,035	0,001	0,476
Queensland	0,076	0,008	0,118	0,188	0,006	0,351	0,034	0,003	0,784
Australia Południowa	0,013	0,002	0,113	0,184	0,013	0,080	0,034	0,001	0,439
Australia Zachodnia	0,013	0,002	0,112	0,237	0,032	0,079	0,034	0,002	0,511
Tasmania	0,270	0,121	0,107	0,265	0,012	0,138	0,052	0,002	0,967

Emisje gazów cieplarnianych wynikające z uprawy rzepaku w stanach Australii (gramy ekwiwalentu CO₂/MJ estru metylowego kwasu tłuszczowego (FAME))

Stan	Emisje N ₂ O z gleby		Resztki poźniwne	Produkcja		Zużycie paliwa	Wapno	Materiał siewny	Ogółem
	Bezpośrednie	Pośrednie		Nawozy	Pestycydy				
<i>Nowa Południowa Walia (tereny suche)</i>	1,766	0,192	4,414	7,485	0,883	3,032	1,343	0,038	19
<i>Nowa Południowa Walia (tereny nawadniane)</i>	10,594	4,721	4,414	10,555	0,23	3,685	2,034	0,038	36
Nowa Południowa Walia	1,958	0,307	4,414	7,561	0,883	3,032	1,382	0,038	20
<i>Wiktoria (tereny suche)</i>	0,998	0,192	4,337	7,37	0,768	2,994	1,343	0,038	18
<i>Wiktoria (tereny nawadniane)</i>	10,402	4,644	4,337	10,287	0,192	3,493	1,996	0,038	35
Wiktoria	1,151	0,269	4,337	7,408	0,729	2,994	1,343	0,038	18
Queensland	2,917	0,307	4,529	7,216	0,230	13,472	1,305	0,115	30
Australia Południowa	0,499	0,077	4,337	7,062	0,499	3,071	1,305	0,038	17
Australia Zachodnia	0,499	0,077	4,299	9,097	1,228	3,032	1,305	0,077	20
Tasmania	10,363	4,644	4,107	10,171	0,461	5,297	1,996	0,077	37

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2017 KOMITETU AMBASADORÓW AKP-UE

z dnia 8 grudnia 2017 r.

w sprawie wdrożenia art. 68 umowy o partnerstwie AKP-UE [2017/2357]

KOMITET AMBASADORÓW AKP-UE,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 100, w związku z art. 15 ust. 4 i art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 68 umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, (zwana dalej „umową o partnerstwie AKP-UE”) stanowi, że należy ustalić system dodatkowego wsparcia, mający na celu ograniczenie krótkoterminowego ujemnego wpływu wstrząsów zewnętrznych na gospodarki państw AKP. Ust. 4 tego artykułu stanowi, że szczegółowe procedury mechanizmu wsparcia określa załącznik II do umowy o partnerstwie AKP-UE.
- (2) Mechanizm określony obecnie w załączniku II do umowy o partnerstwie AKP-UE należy dostosować, aby odzwierciedlał potrzeby stron oraz zapewniał elastyczne i szybkie udzielanie wsparcia.
- (3) Art. 100 umowy o partnerstwie AKP-UE stanowi, że załączniki Ia, II, III, IV i VI do niej mogą być poddane weryfikacji, przeglądowi lub mogą być zmieniane przez Radę Ministrów AKP-UE na podstawie zalecenia Komitetu Współpracy na rzecz Finansowania Rozwoju AKP-UE.
- (4) Art. 15 ust. 4 umowy o partnerstwie AKP-UE stanowi, że Rada Ministrów AKP-UE może przekazać uprawnienia Komitetowi Ambasadorów AKP-UE.
- (5) Art. 16 ust. 2 umowy o partnerstwie AKP-UE stanowi, że Komitet Ambasadorów AKP-UE sprawuje każdy mandat powierzony mu przez Radę.
- (6) Na posiedzeniu w dniu 5 maja 2017 r. Rada Ministrów AKP-UE upoważniła Komitet Ambasadorów AKP-UE do przyjęcia decyzji o wdrożeniu art. 68 umowy o partnerstwie AKP-UE dotyczącego wstrząsów zewnętrznych oraz zmiany rozdziału 3 załącznika II.
- (7) Należy przyjąć decyzję o wdrożeniu art. 68 umowy o partnerstwie AKP-UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wsparcie finansowe dla państw AKP w przypadku braku stabilności makroekonomicznej wynikającego ze wstrząsów zewnętrznych, ustanowione w art. 68 umowy o partnerstwie AKP-UE, jest regulowane przepisami niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Dodatkowe wsparcie finansowe może zostać uruchomione z rezerwy na pokrycie nieprzewidzianych potrzeb ustanowionej w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju, w celu łagodzenia krótkoterminowych niekorzystnych skutków wynikających ze wstrząsów zewnętrznych, w tym wpływu na przychody z wywozu, oraz w celu podtrzymania reform i polityk społeczno-ekonomicznych zagrożonych przez spadek dochodów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

2. Państwa AKP, dotknięte wstrząsami zewnętrznymi, przedkładają wniosek do Komisji Europejskiej o udzielenie wsparcia finansowego, który zostanie przeanalizowany z zastosowaniem indywidualnego podejścia opartego na potrzebach w wieloletnich ramach finansowych współpracy na podstawie umowy o partnerstwie AKP-UE.

3. Zarządzanie takim wsparciem i jego udzielanie odbywa się na mocy procedur umożliwiających podjęcie szybkich, elastycznych i skutecznych działań. Komisja Europejska będzie okresowo składać sprawozdanie Komitetowi Współpracy na rzecz Finansowania Rozwoju AKP-UE.

Artykuł 3

Umawiające się strony umowy, Komisja Europejska oraz Sekretariat AKP są informowane o praktycznych zasadach wdrażania art. 68.

Artykuł 4

Rozdział 3 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-UE stosuje się zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2017 r.

W imieniu Komitetu Ambasadorów AKP-UE

K. TAEL

Przewodnicząca

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL